
Małżeństwo pośmiertne

Palestra 47/1-2(541-542), 110

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wyrok sądu koleżeńskiego wymierzający takie środki, jak ostrzeżenie koleżeńskie, potępienie społeczne lub nagana publiczna, ma moc w ciągu roku i jeżeli osoba, do której zastosowano tego rodzaju środek oddziaływania, w ciągu tego okresu nie popełni nowego wykroczenia, środek oddziaływania uważa się za zniesiony. Na wniosek organizacji społecznej, kierownika przedsiębiorstwa, instytucji, zarządu kołchozu sąd koleżeński – na prośbę osoby pociągniętej do odpowiedzialności przed sąd koleżeński jak również z własnej inicjatywy – ma prawo znieść wymienione wyżej środki oddziaływania również przed upływem okresu rocznego.

Ustawodawstwo Federacji Rosyjskiej zrealizowało w życiu w sądach koleżeńskich leninowską ideę o powszechnym przyciągnięciu społeczeństwa przy pomocy sądów koleżeńskich do aktywnej walki o socjalistyczny porządek prawny i czystość moralności komunistycznej.

Ustawodawstwo to, jako mające na widoku budowę społeczeństwa komunistycznego, odgrywa rolę kierowniczą w republikach Związku Radzieckiego w związku z mającym nastąpić uchwaleniem ustaw o sądach koleżeńskich w innych republikach związkowych z uwzględnieniem warunków narodowościowych i miejscowych.

Z zagranicznej prasy prawniczej

Małżeństwo pośmiertne

Katastrofa we Frejus, która wydarzyła się w grudniu 1959 r. na skutek zerwania się tamy Malpasset, spowodowała wprowadzenie do ustawodawstwa francuskiego nowej, nie znanej dotychczas instytucji małżeństwa pośmiertnego, tj. małżeństwa zawieranego po śmierci jednego z przyszłych małżonków. Art. 23 wydanej w związku z tym ustawy z 31.XII.1959 r. stanowi, że Prezydent Republiki może w poważnych wypadkach udzielić zezwolenia na zawarcie małżeństwa, jeżeli jeden z przyszłych małżonków zmarł, nie dopełniwszy oficjalnych formalności związanych z aktem zawarcia tego małżeństwa.

Jean Noirei w kwietniowym numerze „Recueil Sirey” z ub. r. poddaje powyższą instytucję krytycznej analizie. Celem wydania wspomnianej ustawy było głównie rozwiązanie zagadnienia filiacji przez nadanie przyszłemu dziecku statusu dziecka małżeńskiego. Autor sądził jednak, że cel powyższy można było osiągnąć bez powoływania do życia instytucji małżeństwa pośmiertnego, sprzecznej z podstawowymi zasadami prawa rodzinnego i w jego przekonaniu odrażającej, fikcyjnej i niepotrzebnej. Ustalenie pochodzenia dziecka może być dokonane także *post mortem* domniemanego ojca w drodze odpowiedniego postępowania sądowego. Ustalenie ojcostwa powinno gwarantować dziecku te same prawa, jakie wypływają dla niego z zawarcia małżeństwa przez jego rodziców. Tą drogą powinno być pójść rozwiązanie tych problemów – kończy swoje wywody autor.

Małżeństwo pozorne

Przez małżeństwo pozorne (podobnie jak i przez inne akty prawne tego rodzaju) C. J. Foulon-Piganiol rozumie małżeństwo, przy którego zawarciu wola stron zmierza do tego, aby w rzeczywistości nie osiągnąć normalnych skutków, jakie pociąga za sobą akt prawny,